

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 272/2021
17.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Цакула и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући о захтеву Ветеринарске станице Лапово ДОО из Лапова, улица Бранка Радичевића број 7, 34200 Лапово, коју заступа Александар Јовановић, адвокат из ..., Ул. ... број ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-3 У 13358/17 од 04.06.2021. године, уз учешће противних странака Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије и Ветеринарске станице „Свилајнац“ ДОО из Свилајнца, Краља Петра I бр. 62, у предмету уступања послова од јавног интереса, у нејавној седници већа одржаној дана 17.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА** и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-3 У 13358/17 од 04.06.2021. године, тако што се **УВАЖАВА** тужба Ветеринарске станице Лапово ДОО из Лапова, поништава тачка 49. одлуке о резултатима конкурса туженог Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије о уступању послова из Програма мера здравствене заштите животиња за период од 2017-2019. године објављена у „Службеном гласнику РС“ бр.74/2017 и предмет враћа Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-3 У 13358/17 од 04.06.2021. године, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против тачке 49. одлуке о резултатима конкурса туженог Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије о уступању послова из програма мера здравствене заштите животиња за период од 2017-2019. године. Оспореном одлуком туженог органа о резултатима конкурса објављеном у „Службеном гласнику РС“ број 74/17, послови из Програма мера здравствене заштите животиња, који су утврђени као послови од јавног интереса, за период од 2017-2019. године, уступају се правним лицима и предузетницима означеним у резултатима конкурса, међу којима је тачком 49. резултата конкурса, Ветеринарској станици „Свилајнац“, Поморавски округ, Општина Свилајнца и Лапово – додељена епизоотиолошка јединица коју чине насељена места Општине Свилајнац: Кушиљево, Свилајнац, Луковица и Општине Лапово: Лапово (село) и Лапово (град). Ставом

другим диспозитива побијане пресуде, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде закона и правила поступка, подносилац наводи да је Управни суд у побијаној пресуди погрешно закључио да тужилац није доставио доказе да одговорно лице има ветеринара у сталном радном односу са пуним радним временом и лиценцом за обављање ветеринарске делатности, а позивајући се на одредбе Закона о ветеринарству. Истиче да је Комисија приликом оцене приложене документације од стране тужиоца поступала селективно јер је од целокупне поднете документације разматрала само документ М образац ПИО фонда, на коме је радник ПИО фонда начинио очигледну грешку, док сву осталу пропратну документацију није разматрала. Наводи да тужени тужиоцу није доставио писано решење са образложењем и поуком о правном леку, те је нејасно којим критеријумима се тужени руководио када је донео одлуку о уступању послова другој ветеринарској станици. Даље наводи да између навода одговора на тужбу и записника за појединачног извођача од 26.06.2017. године постоје евидентне контрадикторности. Ово стога што тужени у одговору на тужбу наводи да је понуда тужиоца одбијена јер у тренутку отварања понуде тужилац није испуњавао услов у смислу да одговорно лице мора да буде ветеринар са лиценцом за обављање ветеринарске делатности, док је у напред наведеном записнику под тачком 2. која гласи: „фотокопија важећих лиценци за запослене ветеринаре“ јасно наведено име тужиоца АА, као лица које поседује важећу лиценцу за обављање ветеринарске делатности што значи да је достављена уз понуду. Указује да су нетачни и неприхватљиви наводи у побијаној пресуди да понуда тужиоца не одговара захтевима из расписаног јавног конкурса јер тужилац уз понуду није доставио доказе из којих произилази да одговорно лице има ветеринара у сталном радном односу, код чињенице да је АА приложио за себе уговор о раду на неодређено време, важећу лиценцу за ветеринаре и доказ да је одговорно лице у ветеринарској станици, тако да је апсолутно испуњавао све услове прописане одредбама Закона за обављање ветеринарске делатности, које између осталих обухвата и спровођење мера здравствене заштите животиња. Предложио је да суд захтев уважи и побијану пресуду укине или преиначи.

Противне странке у одговору на захтев су навеле да у свему остају при наводима из одговора на тужбу са предлогом да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, Управни суд је након одржане усмене расправе на којој су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа и списка достављених уз одговор на тужбу, нашао да тужба тужиоца није основана. Наводи да је тужени орган, с позивом на одредбу члана 53. став 3. тачка 5. Закона о ветеринарству, донео оспорену одлуку којом је уступио послове из Програма мера здравствене заштите животиња, који су утврђени као послови од јавног интереса, за период од 2017- 2019.године, правним лицима и предузетницима означеним у резултатима конкурса, међу којима је тачком 49.резултата конкурса, Ветеринарској станици Свилајнац, за Поморавски округ, за општине Свилајнац и Лапово - додељено епизоотиолошка јединица коју чине насељена места општине Свилајнац: Кушиљево, Свилајнац, Луковица и општине Лапово: Лапово (село) и Лапово (град). Такође наводи да је тужени оспорену одлуку донео на основу предлога Комисије за спровођење Конкурса за уступање послова из Програма мера здравствене заштите животиња за период 2017-2019. године, а након стручне оцене понуда, о чему је сачињен записник за појединачног понуђача од 26.06.2017.године и извештај о стручној оцени понуда

број 401-00- 1355/2017-05 од 26.06.2017.године. Како према датој оцени конкурсне комисије, понуда тужиоца није била прихватљива јер тужилац уз понуду није доставио доказе из којих произлази да за одговорно лице има ветеринара у сталном радном односу са лиценцом за обављање ветеринарске делатности и да је тужилац у пријави на јавни конкурс за доделу терена по Програму мера здравствене заштите, означио као одговорно лице АА, за кога је у конкурсној документацији доставио пријаву осигурања од 01.01.2017. године, из које произлази да је наведено лице у радном односу код тужиоца са IV степеном стручне спреме, као ветеринарски техничар, Управни суд налази да је правилно тужени орган због уочених недостатака оценио да понуда тужиоца није прихватљива и да не одговара захтевима расписаног конкурса.

Одредбама члана 53. Закона о ветеринарству („Службени гласник РС“ бр. 91/2005... 93/12) прописано је да се послови из Програма мера који су утврђени као послови од јавног интереса, уступају правним лицима и предузетницима путем конкурса који расписује министарство и објављује у „Службеном гласнику Републике Србије“ (став 1). Конкурс се не расписује за послове: 1) које обавља Национална лабораторија; 2) које обавља јавна ветеринарска амбуланта односно јавна ветеринарска станица из члана 15. овог закона; 3) које обавља ветеринарска служба; 4) вакцинације паса и мачака против беснила (став 2). Конкурс из става 1. овог члана садржи: 1) врсте јавних послова за које се конкурс расписује; 2) период на који се додељују јавни послови; 3) доказ о испуњености услова у погледу искуства, резултата и благовремености у досадашњем обављању јавних послова; 4) рок за доношење и објављивање одлуке о избору правног лица; 5) начин обавештавања о резултатима конкурса (став 3). Конкурс из става 1. овог члана спроводи Комисија коју образује министар (став 4). Одлуку о избору правног лица за обављање јавних послова доноси министар (став 5). Резултати конкурса објављују се у "Службеном гласнику Републике Србије" (став 5).

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева да је приликом доношења тужбом оспорене одлуке повређен закон на штету подносиоца захтева, јер су у поступку доношења одлуке повређена правила поступка од битног утицаја на решење ове управне ствари. Наиме, подносилац захтева је у тужби истицао да одлука не садржи образложење и разлоге због којих је пријава подносиоца захтева одбијена као непотпуна, као и да му тужени није доставио решење са образложењем и поуком о правном леку, те да је нејасно на основу којих критеријума се тужени руководио када је донео одлуку о уступању послова од јавног интереса другој ветеринарској установи, противној странци Ветеринарској станици „Свилајнац“ ДОО из Свилајнца. Чињеница да оспорена одлука не садржи образложење представља битну повреду одредаба управног поступка прописану чланом 141. став 4. Закона о управном поступку („Службени гласник РС“ бр.18/16 и 95/18) која повлачи поништај решења. Стога се не може прихватити као правилно налажење Управног суда да је оспорена одлука донета у складу са одредбом члана 53. Закона о ветеринарству, на предлог конкурсне комисије која је извршила контролу исправности пристиглих понуда и конкурсне документације. По оцени Врховног касационог суда, незаконитост необразложене одлуке управног органа не може се отклонити утврђивањем чињеничног стања на јавној расправи у управном спору пред Управним судом. Наведено посебно у случају када тужбом оспорена одлука управног органа уопште не садржи образложење, због чега је захваћена повредом правила управног поступка која је од утицаја на законитост ове одлуке.

Са изнетих разлога, налазећи да је побијаном пресудом повређен закон на штету подносиоца захтева, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде и предмет вратио

управном органу, који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 17.11.2021. године, Узп 272/2021

Записничар,
Љиљана Петровић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић